

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

1959 m.

liepos

19 d.

Sekmadienis

Nr. 58 (1041)

KAINA 15 KAP.

EINA NUO 1948 M.

Socialistinio lenktyniavimo nugalėtojai

Neseniai rajono vykdomasis komitetas ir Valstybinių įstaigų darbuojų profsąjungos rajono komitetas peržiūrėjo ir apsvarstė 1959 metų pirmo pusmečio apylinkių Tarybų socialistinio lenktyniavimo rezultatus. Paaš-
kėjo, jog ir ši pusmetį geriausiai padirbėjo Skiemonių apylinkės Taryba (pirmininkas drg. A. Mazgelis, sekretorius drg. Barauskaitė). Antroji vieta pripažinta Trumbatiškio apylinkės Tarybai ir trečioji — Leliūnų.

M. ZENKUS

Nemunas suka nauja vaga

Liepos 16 dienos antrojoje pusėje buvo išsprogdinta laikinoji užtūra, skyrusi Nemuną nuo pagrindinių Kauno HES įrenginių daubos. Upės vandens kelių metrų pločiu nesulaikoma srove paplūdo pro atsivėrusią angą ir užliejo daubą. Po kelių valandų vandens lygis dauboje pasiekė upės vandens lygį. Po dviejų-trijų dienų senoji upės vaga bus pertvenkta akmenimis. Nemunas bus iš jos išstumtas ir galutinai pasuks naują vagą.

Hidroįtvarų daubos užtvindymą statytojai ir visa lietuvių liaudis mini kaip ypatingą įvykį. Čia įvyko daugiataukstantinis mitingas.

Nuo to laiko, kai į Pažaislio pamiškę atvyko pirmoji statybos viršininko Nikolajaus Luchnevo vadovaujama grupė ir buvo sukalta pirmoji lentinė būstinė, tepraėjo truputį daugiau kaip tre-

ji metai. Per tą laiką statyboje atlikta maždaug 80 procentų darbų. Plyname smėlio lauke Petrašiūnų pakrastyje išaugo ištisas daugiaaukščių gyvenamųjų namų miestelis su buitniais ir kultūriniais pastatais, asfaltuotomis gatvėmis.

Kitame pakrastyje iškirstas didžiulis miško plotas, išrauti kelmiai. Čia pastatytas ištisas pagalbinių įmonių kompleksas, pradedant garažu, naftos baze bei autoremonto dirbtuvėmis ir baigiant medžio apdirbimo, armatūros ruošimo, betono gamybos įmonėmis.

Dar toliau, didžiule užtūra nuo upės buvo atkirsta dalis jos valdų, iš kurių vanduo perpompuotas atgal į Nemuną. Atskirtoji vieta buvo dar pagilinta ir dauboje pastatyti pagrindiniai įvairai. Visas statybos aikštės surišo autokečiai ir geležinkeliai. Krantą išraizgė už-

tvankos ir pylimai, sustvirtinti betoninėmis plokštėmis, išmargino aukštos įtampos pastotės metalinių konstrukcijų stiebai, didžiulės cisternos alyvai. Nuo abiejų Nemuno krantų į upės vidurį nustatė akmeniniai banketai, kuriuos sujungė laikinas pontoninis tiltas. Po juo tik 60 metrų laisvas tarpas, pro kurį dabar stipriai srove veržiasi suspausta upė. Nuo šio tilto į upę bus verčiami akmenys vagai galutinai pertverti.

Ruošiantis pajungti Nemuną, savo įnašą įnešė ir mūsų kolūkiečiai. Naujosios Vilnios rajono kolūčiai „Raudonasis spalis“, „Sumskas“, Nemenčinės rajono — „Naujas gyvenimas“, Kauno rajono — „Bolševikas“, Stalino vardo ir kiti paruošė ir atgabeno statybai 40.000 kubinių metrų akmenų.

Milžiniška mūsų respublika! Kauno

HES statybos darbu apimtis matyti iš kai kurių skaičių. Pavyzdžiui, vien tik į hidroįrenginius sudėta 200.000 kubinių metrų betono ir gelžbetonio; atlikta daugiau kaip 3 milijonai kubinių metrų žemės darbų. Didelis darbas atliktas paruošiant užtvindymui būsimosios jūros dugną.

Visi darbai statyboje mechanizuoti. Čia galingais ekskavatoriais, kranais, traktoriais, buldozeriais dirbo darbuotojai žmonės. Vieni jų jau buvo dirbę kitose šalies elektrinių statybose, kiti išmoko ir įgudo dirbti čia, Kaune. Statyboje dabar visi žino tokius darbo pirmūnus, kaip inžinierius Joną Vėlaniškį, Julijų Pakalniškį, Klemensą Skuodį, Vytautą Morkūną, Vytautą Kinderavičių, šaunuolius armatūrinius Petrą Rekevičių ir Vytautą Lapėną, betonuotojus Juozą Pūrą, Stasį Krūną ir daugelį kitų. Viso kolektyvo pastangomis Nemunas pertvenkiamas anksčiau laiko, ir hidrostotis duos energiją vieneriais metais anksčiau, negu buvo numatyta.

Kauno HES statyba — tai ryškus mūsų šalies tautų draugystės pasireiškimas. Mums visapusiškai padėjo broliškos tarybinės tautos. Iš visos šalies čia plaukė galinga technika, medžiagos bei įrengimai, geriausiose Tarybų Sąjungos

gamyklose gaminamos mums energetinės mašinos. Neįkainuojamą paramą suteikė mums žmonės, specialistai, kuriuos atsiuntė broliškos respublikos. Statybos viršininkas Nikolajus Luchnevas, vyriausias inžinierius Serafimas Levšinas, inžinieriai Nikolajus Chiltovas ir Jevgenijus Kosarevas, statybininkai-specialistai Nikolajus Koževnikovas, Zoja Muškina, Gerasimas Čchovrebovas, Anatolijus Fedorovas — daugelio broliškų tarybinių tautų atstovai patys dirbo ir mokė mūsų žmones, perteikė savo turtingą patyrimą, įgytą statant kitas elektrines.

Jau Kauno hidroelektrinės turbinų šachtos iš abiejų pusių sandariai uždarytos 16 sunkių metalinių skydų. Didžioji mūsų statyba eina į pabaigą. Dabar svarbiausi darbai yra sumontuoti turbinas ir suplauti skersai Nemuną žemių užtvanką.

Hidrostatytojai išpareigojo darbus atlikti anksčiau laiko — Didžiojo Spalio 42-ųjų metinių išvakarėse Nemunas kibs į pirmąją turbiną. Kauno hidroelektrinės paleidimas padės Tarybų Lietuvos miestų ir kaimų darbo žmonėms įvykdyti septynmečio užduotis, statyti šviesų rytojų — komunizmą.

B. KRASAUSKAS
(ELTOS koresp.)

Elektrifikuojamas kolūkis

Černiachovskio vardo kolūkis, išgijęs dizelinę elektros stotį, įvedė elektrą į visus visuomeninius pastatus, išgijo elektros suvirinimo aparatą, elektra varomas tekinimo stakles. Tas žymiai palengvino kalvių ir mechanizatorių darbą.

Dabartiniu metu kolūčio elektromonteris Vytautas Bakūra baigė pirmos elektros linijos pravedimą į kolūkiečių kiemus. Numatoma pradėti antros linijos pravedimo darbus. Šiais metais elektros šviesą gaus 40 kolūkiečių kaimų, o sekančiais visų kolūkiečių trobose sužibės Iljičiaus lemputės.

J. PETNIONAS

Naujame bendrabutyje

Prieš porą savaičių Anykščių plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos darbininkai buvo apgyvendinti naujame pulklame bendrabutyje. Po ilgų klajonių, po nepatogaus gyvenimo klubo salėje, darbininkai gavo švairius, erdvius, gerai įrengtus kambarius. Į šį namą atkelta gamyklos biblioteka ir įrengtas raudonasis kampelis. Raudonajame kampe lyje vakarais darbininkai gali pažūrėti televizijos laidų. Klubo salėje demonstruojami kinofilmai, bus ruošiami saviveiklos vakarai.

J. POSLYS

RUGIAPIŪTĖ PRASIDĖJO

Rikiuojasi gubos

Antros brigados brigadininkas Ant. Rimkus trečiądienio vakare aplankė kertamųjų valruotojus V. Ulbą ir J. Adamonį.

— Rytoj, vyrai, pradėsime rugiapiūtę, — pranešė jis.

Kai viršum „Paryžiaus Komunos“ kolūčio laukų sklaidėsi lengvutis rytmečio rūkas, brigadininkas Antanas Rimkus jau buvo lauke. Juk derlius nelauks, reikia greičiau sudoroti. Šioje brigadoje rugių nemaža — 138 hektarai. Taigi reikia ir gerokai pasispausti. Dar prieš aštuonias lauke pasirodė kertamųjų valruotojai ir rišėjos. Kova už duoną prasideda. Viena po kitos greitai rikiuojasi gubos. Darbas virte verda. Bėri žirgeliai smarkiai traukia kertamasias, o didžiuliam plote margoja rišėjų skarelės. Nors pletūs dar ir toli, bet arkliai stiprūs, gerai atferti nespės pavargti.

Jei ir pavargs, po pletų vistiek kinkys antrąją porą.

Rimkaus vadovaujamos brigados kolūkiečiai rugius pasiryžę sudoroti per savaitę. Pirmąją dieną visos kertamosios nuplovė nemažiau kaip po 4 ha. Pėdal buvo tuojau surišti, sustatytos gubos. Rišėjos S. Kaulakienė, J. Vailauginė, V. Rimkuvienė surišo daugiau kaip po 800 pėdų. Per dieną brigadoje nuplauta apie 15 ha žiemkenčių. J. PAJARSKAS

Po 4—5 ha per dieną

„Lenino keliu“ kolūčio kertamųjų valruotojai Nakutis Ipolitas ir Jasaitis Vytautas per dieną nukerta po 5 hektarus žiemkenčių.

Atrankinę rugiapiūtę pradėjo ir „Svėdasų“ kolūkis. I brigados kertamosios valruotojas Nikodemus Sargūnas per dieną nukerta po 4,5 ha žiemkenčių.

I. AKELIS

Pirmieji pėdal

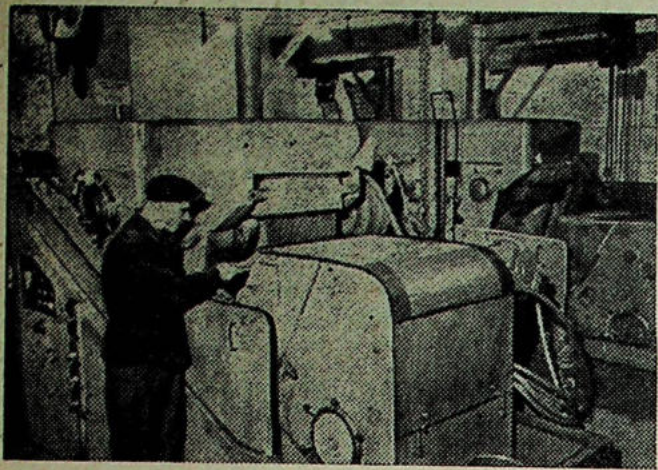
Ankstyvą penktadienio rytą „Anykščių šilėlio“ kolūčio pirmos brigados kolūkiečiai, vadovaujami brigadininko K. Gogelio, pradėjo rugiapiūtę. Specialiai pritaikytų šienaplovų valruotojai J. Tyla ir J. Pakšys vieną iš pirmųjų stojo į barą. Rišėjos Sunklodaitė, Malinauskaitė, Pro-

kurenkaitė ir kitos bemažant lauką papuošė šių metų derliaus gubomis. Per pirmąją dieną šioje brigadoje nuplauta daugiau kaip 10 ha rugių. Nors brigadoje yra 110 hektarų rugių, bet kolūkiečiai juos išspareigojo nuplauti per 5—6 dienas.

J. LAUKYS

Vietaj dešimties — vienos staklės

BALTARUSIJOS TSR. Vitebsko Kirovo vardo staklių gamykloje pagamintos naujos universalios staklės. Jos pritaikytos įvairių figūrų 30—350 mm diametro cilindrinų detalių apdirbimui. Staklės galima įjungti į automatinę liniją.

Naujosios staklės pakeičia dešimtį anksčiau naudotų toms pačioms detalėms apdirbti staklių.

Nuotraukoje: šaltkalvis-surinkėjas A. K. Beikinas prie naujųjų staklių.

S. Kopeljko (TASS) nuotr.

TARYBINĖ STATYBA

Vykdomė išipareigojimus

VARDINĖS IR ŠIENAS

„Jaros“ kolūkio I-mos laukininkystės brigados pievos beveik nešienautos. Nupiautos tik daugiametės žolės. Mat, brigadininkas J. Sukys paskutines dvi savaites buvo užimtas „svarbiais reikalais“: kaip galima geriau ir iškilmingiau atšvęsti savo vienturtės dukrelės varduves. Lakstymo rūpesčių brigadininkui buvo iki kaklo.

Po dviejų „darbymečio“ savaitžių brigadininkas Sukys išsėjęs ir vaišino svečius. O pievos nurūdavo, javapiūtė čia pat. Brigadoje žaiginių nerasi net su žiburiu.

Tuo tarpu II ir III laukininkystės brigados šienapiūtę baigė ir su dviem šienapiovėmis atvažiuo padėti atsilikėliams. Bet vėl nelaimė: niekur nesurado brigadininko Sukio ir sugrįžo atgal.

Idomu, kokią puotą iškels kolūkio valdyba Sukiui žiemą, kai stokos gyvuliams pašaro. Juk nebe pirmiena „Jaraje“ apkarpytas pašaro daavinys žiemą gyvuliams.

V. RUGELYTĖ

Septynmečio skaičiai ir faktai

ŠUOLIS Į KOMUNIZMĄ

Prieš mus — mūsų planetos, Žemės piešinys. Procentais ir trupmenomis pažymėti stulpeliai rodo, kaip vystėsi, augo ir auga socialistinė pramonė viso pasaulio mastu. Išsiginėjime į šiuos skaičius.

...1917 metai. Dar tik pradėjo gyvuoti pirmoji pasaulyje socialistinė valstybė — Tarybų šalis. Pilietinis karas, stipriausių kapitalistinių valstybių intervencijos, blokados... Dar tik 3 procentus Tarybų valstybė tegalėjo duoti pasaulio pramonės pro-

dukcijos. Kapitalizmo šaukliai pranašavo, kad Tarybų valdžia neišvengiamai žlugstų. Turi neišsenkamas galimybes? Pagalvokime: nors socializmo šalys užima tik ketvirtą dalį žemės teritorijos, nors dauguma jų praeityje buvo atsilikusios ekonominiu atžvilgiu, vis dėlto nebetoli tas laikas, kai jos gamins daugiau kaip pusę pasaulio pramonės produkcijos!

Ne dovanai Amerikos laikraštis „Uolstrit Džornel“ būkštavo, jog septynmečio planas gali padaryti atskiroms šalims tokį didžiulį išpūdį, jog jos „priims komunizmą“, o „Jungtinės Valstijos beveik nieko negalės padaryti“.

Ką gi, būkštavimas visiškai suprantamas!

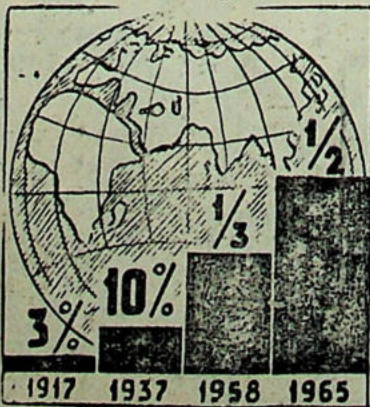
1965-ieji — paskutiniai septynmečio metai pažymėti trupmena „1/2“.

Tai reiškia, kad įvykdžius ir viršijus TSRS liaudies ūkio vystymo septynmečio planą, o taip pat sparčių liaudies demokratijos šalių ekonomikos vystymo tempų

maš, kad šalys, įžengusios į socializmo kelią, turi neišsenkamas galimybes? Pagalvokime: nors socializmo šalys užima tik ketvirtą dalį žemės teritorijos, nors dauguma jų praeityje buvo atsilikusios ekonominiu atžvilgiu, vis dėlto nebetoli tas laikas, kai jos gamins daugiau kaip pusę pasaulio pramonės produkcijos!

Ne dovanai Amerikos laikraštis „Uolstrit Džornel“ būkštavo, jog septynmečio planas gali padaryti atskiroms šalims tokį didžiulį išpūdį, jog jos „priims komunizmą“, o „Jungtinės Valstijos beveik nieko negalės padaryti“.

Ką gi, būkštavimas visiškai suprantamas!

Neseniai įvykusioje mūsų apylinkės Darbo žmonių deputatų Tarybos šeštojo šaukimo sesijoje buvo suvedami 1959 metų pirmojo pusmečio socialistinio lenktyniavimo rezultatai. Kruopštus patikrinimas gyvulininkystės fermose, laukininkystės brigadose, kultūros įstaigose parodė, jog šiais metais išipareigojimai vykdomi žymiai sėkmingiau, negu pernai. Jeigu 1958 metais apylinkės kolūkiai smarkiai atsiliko mėsos ir pieno gamyboje, tai šiemet jie jau žengia greta pirmaujančių. Per pusmetį Juškonų apylinkėje pagaminta daugiau kaip po 69 cent pieno 100 ha žemės naudmenų ir daugiau kaip po 10 cent mėsos. Sparčiai didinamas karvių skaičius. Šiuo metu jau turime 100 ha žemės naudmenų po 7,5 karves, gi metų pabaigoje karvių skaičius tam pačiam plotui padidės iki devynių.

Zinoma, šie ir daugelis kitų kuklių laimėjimų neateina savaime. Nemažai teko padirbėti kolūkių valdyboms, apylinkės Tarybai.

Prieš kurį laiką „Laisvo artojo“ kolūkio pirmojoje laukininkystės brigadoje, kuriai vadovauja Alf. Katinas, buvo pašlijuoti darbo drausmė, nebuvo vedama darbdienų apskaita, dažnai svarbiausi žemės ūkio darbai būdavo atliekami pavėluotai, nekokybiškai. Tai pastebėjo nuolatinės žemės ūkio komisijos narys St. Žekonis, deputatai St. Staikūnas ir K. Gudanavičius.

Apie susidariusią brigadoje padėtį buvo informuotas apylinkės vykdomasis komitetas, kuris brigados darbą apsvarstė savo eiliniame posėdyje. Posėdyje griežtos ir teisingos kritikos susilaukė ne tik brigadininkas Katinas, bet ir „Laisvo artojo“ kolūkio valdyba bei revizijos komisija, kurios silp-

klojimų ir inventoriaus remontas, esanti lėptiavė nespėja laiku statybinius aprūpinti lentelėmis. Priimtu sprendimu abiejų kolūkių brigadininkai buvo įpareigoti iki liepos mėn. 15 d. pilnai baigti pasiruošimo darbus derliaus nuėmimui. Zinoma, vykdomasis komitetas, patikrinęs padėtį vietoje, dar kartą šį klausimą apsvarstys savo posėdyje.

Reikia pripažinti ir tai, kad ne viskas pas mus taip sklandžiai einasi. Iki šiol Juškonų apylinkėje nepatenkinamai dirba kultūros darbuotojai, neturime savo saviveiklos kolektyvo. Dar daug reikia padirbėti tvarkant apylinkės aplinką, rūpinantis kolūkiečių buitiniiais poreikiais. Visa tai, aišku, turi neigiamos įtakos vykdam prisimtus socialistinius išipareigojimus.

Deputatai, apylinkės vykdomasis komitetas dės visas jėgas tam, kad Juškonų apylinkė 1959 metų socialistinius išipareigojimus sėkmingai įvykdytų.

ST. SRIUBAS
Juškonų apylinkės tarybos pirmininkas

Pūdymai dar tebežaliuoja

Gražiai atrodo šiais metais žiemkenčiai Kalinkos vadovaujamoje brigadoje.

— Dar nė vienais metais neturėjome tokių rugių, — džiaugiasi kolūkiečiai.

Taigi neveltui praėjusiais metais „Tarybinės žemės“ kolūkio kolūkiečiai iš anksto įdirbo pūdymus ir

žiemkenčiai buvo be-riami į purią žemę.

Šiais metais reiks apsėti 200ha, o tik ketvirtadalis pūdymų įdirbta. Mat, jie įdirbami vien tik traktoriais, o arkliai „atostogauja“. Ar kitais metais nenorit išauginti gero derliaus, kolūkiečiai?

J. Kuniškietis

Kai pusė fermos išdalinama

Praėjusį antradienį „Skiemonių“ kolūkiui buvo įteikta „Karšto dušo“ pereinamoji šluota už žemiausius rodiklius pieno gamyboje. Įvykusioje valdybos posėdyje, kuriame buvo svarstomas gyvulininkystės produktų gamybos klausimas, ir paaiškėjo kolūkio atsilikimo priežastys.

— Ir iš kurgi pas mus gali būti pieno, — pasakė fermos vedėjas Zukas, — jeigu beveik trečdalis karvių šiuo metu užtrūkusios. O dėl to kalti tik mes patys. Jokios karvių sukerkimo apskaitos neve-

dėme, iš melžėjų nebuvo reikalaujama atsakomybės už paliktas bergždžias karves. Mano nuomone, ne visiškai yra teisingas kolūkio valdybos nutarimas už kiekvienos karvės sukerkimą priskaityti melžėjai 3 darbdienius. Mat, šiame nutarime nenurodyta, kiek darbdienų reikėtų nurašyti melžėjai už nesukertą karvę. Labai neteisingai į pasiūlytą kolūkio valdyba išdalinusi kolūkiečiams visuomenines telyčias. Skaudu buvo pamoka praėjusiais metais, kai rudenį suvedus telyčias pasiro-

dė, kad tik nežymią dalį jų buvo sukerkta ir iš kolūkiečių niekas už nesukertą telyčią jokios atsakomybės nepareikalavo. Ši klaida tuoj pat turi būti atitaisyta. Tiesiai į akis noriu kolūkio valdybai pasakyti, kad ji nesirūpino visuomenine gyvulininkyste, iš valdybos pusės paramos savo darbe neįaučia. Kai pritrūktų man visos 4 visuomeninių gyvulių fermas, buvo žadama padėti, bet pažadai pažadais ir paliko.

Valdybos posėdyje drg. Dragūnas pasakė, kad didelę klaidą pa-

Gerali prižiūrimi šakniavaisiai

„Atelties“ kolūkio VI brigadoje rūpestingai auginami šakniavaisiai. Kiekvienai kolūkietei paskirta 20 arų plotelis, kur ji augina cukrinius ir pašarinius runkelius. Ypač gerai prižiūrimi cukriniai runkeliai. Kolūkietės, vadovaujamos grandininkės O. Matulienės, juos du kartu apravėjo, papildomai patręšė.

B. Edmundas

SAUGOKIME KULTŪROS PAMINKLUS

Mūsų krašto praeities pažinimui didelės mokslinės reikšmės turi pilikalniai, milžinkapiai, senkapiai ir visa eilė kitų kultūros paminklų. Tai yra svarbūs archyvai, kuriuose slypi ne rašytiniai dokumentai, bet konkreti medžiaga — įvairūs žmonių apyvokos įrankiai, daiktai bei jų liekanos, atskleidžiančios mums gilią praeitį, mūsų protėvių gyvenimo būdą. Tarybinė vyriausybė rūpinasi senovės paminklų, jų tyrinėjimų apsauga.

Pasitaiko, kad smalsuoliai ima kasinėti pilikalnius, ieškodami „paslėptų lobų“ ar kitų archeologinių iškasenų. Tokiu būdu jie padaro didžiausią žalą. Bet kokię kasinėjimai, daromi ne specialistų — archeologų suardo vadinamąjį kultūrinį žemės sluoksnį, kuriame būna senovės įrenginiai, statybų liekanos, padedančios nustatyti paminklo amžių, statybos techniką, gamybinius bei visuomeninius santykius, krašto kultūrą. Paskutiniu metu pra-

dėjus atgaivinti senovės lietuvių liaudies papročius: Joninės, jaunimo lauzus, dažniausia jie organizuojami pilikalniuose. Kolūkių jaunimas pilikalniuose dažnai ruošia gegužines. Daromos šokių aikštelės, estrados, kasamos duobės. Kultūros ministerija draudžia be atskiro leidimo organizuoti šventes pilikalniuose ir kitose istorinėse vietose.

Pasitaiko faktų, kad žmonės pilkapų kalneliuose iškasa duobes bulvėms pilti. Kasdami pastatams pamatus, tiesdami kelius, išardo paminklus bei jų aplinką, o rastas iškasenas numėto. Taip vertinga istorinė-archeologinė medžiaga žūsta. Būna atvejų, kad žmonės, radę arti savo sodybų archeologines iškasenas, apie tai nepraneša vykdomajam komitetui ar muziejui. Mat, gali pradėti kasinėti žemės sklypą ir trobesius nu-kelti. Taip samprotauja ir Diktary apylinkės gyventojai, kurie, tiesdami kolūkio kelią, rado žmonių griaučius, o prie jų ir archeologinius radinius (gyventojų pasakojimu skydą, ietį, papuošalus ir kita).

Labai klaidingai šie pliečiai galvoja! Vietovėse, kur užtikiami senovės lietuvių gyvenimo pėdsakai, užtenka mokslininkams nuodugnai ištyrinėti žemės sluoksnį 1—2 kvadratinų metrų plote ir jie jau nustato tos vietovės amžių. Randamų daiktų padėtis bei ant jų esančių žemės sluoksnių mokslininkams yra vertingiausia istorinė medžiaga praeities tyrinėjimui. Klekvieno pliečio pareiga yra ne slėpti archeologinius radinius, bet apie tai pranešti vykdomajam komitetui, muziejui arba tiesiog Lietuvos TSR Kultūros ministerijos

Muziejų ir Kultūros paminklų skyriui, Vilniuje, Basanavičiaus g-vė Nr. 5.

Kasant griovius, tiesiant kelius, kasant duobes silosui, užtikus žemėje senos sodybvietės ar kapinyno liekanas, reikia nutraukti kasimo darbus, ir pranešti apie tai atitinkamoms įstaigoms. Ir tik atvykusiam specialistui-archeologui leistos, darbai gali būti tęsiami.

Senovės paminklų saugojimas ir tyrinėjimas bus sėkmingas tik padedant visai visuomenei. Jeigu apie kultūros-archeologijos paminklų radimo vietas bus laiku pranešta įstaigoms, kurios rūpinasi paminklų apsauga, tai bus padaryta didelė paslauga tarybiniam istorijos mokslui.

O. SEDELSKYTĖ

A. Vienuolio-Zukausko memorialinio muziejaus direktorė

Kalvarijos rajono „Stalino keliu“ kolūkio nariai šiemet numato gauti po 250 centnerių cukrinių runkelių iš hektaro 63 hektarų plote. Klekvienai kolūkiečių šeimai yra priskirtas cukrinių runkelių pasėlių baras.

Nuotraukoje: Albi-na Kilikevičienė, šiemet išpareigojusi išauginti 500 centnerių cukrinių runkelių (pervedus į vieną hektarą). M. Ogajaus (ELTOS) nuotr.

LAISKAI

Kukurūzai šaukia Riaubaitę

Liūdna žiūrėti į vargstančius kukurūzus Anykščių miškų ūkio pagalbiniam ūkyje. Tuos kukurūzus apsiėmė užauginti mokytoja Riaubaitė su mokinių kolektyvu.

Jeigu ūkio dideliame žemės masyve kukurūzai vešlūs, tarpusėliai išpureniti, išravėti, kvadratai taisyklingi, tai Riaubaitės

plote sėjos būdas neaiškus, ravėjimo nei purenimo kukurūzai nematė.

Po mokslo metų pabaigos mokytoja Riaubaitė ir kukurūzus, ir miškurininių daržų pamiršo.

Ar neatsiras, kas visa tai primintų mokytojai Riaubaitę?

B. PAGIRYS

Norime žinoti, kaip įvertinamas darbas

„Tarybinio artojo“ kolūkio brigadininkai Andriškevičius ir Augustinas net po 2—3 mėnesius neišrašo į knygutes kolūkiečių išdirbtų darbadienių. Per tiek laiko kolūkiečiai pamiršta, kiek ir kokio darbo atliko, taigi ir nežino, teisingai ar ne jų darbą įvertino brigadininkas.

Apsileidęs šiuo klausimu ir sąskaitininkas Girnius. Juk jo pareiga pareikalauti, kad darbas būtų laiku įvertintas ir užpildytos kolūkiečių darbo knygelės.

Tikimės, kad kolūkio valdyba šį reikalą sutvarkys.

O. AUGUSTINAITE

darę kolūkis, realizuodamas telyčaites. Iš jų buvo galima papildyti galvijų fermą ir kolūkis iš to būtų turėjęs didelę naudą.

— Paimti iš valstybinio banko kreditą ir supirkti karves, — pasakė drg. Dragūnas, — yra pats lengviausias kelias. Bet toks kelias mums neparankas. Pas mus yra visos sąlygos kuo greičiau skaičiuoti prieauglio sąskaita ir kontraktacijos su kolūkiečiais dėl prieauglio išauginimo būdu. Mano nuomone, neteisingai daroma, kad visuomeninės avys yra išdaiktintos kolūkiečiams, nes to priedangoje kolūkio ganyklos yra nešėmi-

ninkiškai naudojamos.

Kad „Skiemonių“ kolūkyje nesirūpinama gyvulininkystės produktų gamyba, vaizdžiai galima spręsti iš to, jog iš 20 paršavedžių tik 6 buvo sukergtos ir kolūkis dabar turi tik 60 paršelių. Apie kokį prisiturtį išipareigojimų mėsos gamyboje įvykdymą gali būti kalba, jeigu taip aplaidžiai žiūrima į kiaulių ūkio vystymą, kiaulienos gamybą? Bloga čia yra ir tai, kad kolūkio valdyba nekovoja už savo nutarimų įgyvendinimą. Dar praėjusių metų pradžioje buvo nutarta kiekvienam kolūkiečiui kiemui leisti laikyti po vieną karvę ir prieaug-

Feljetonas

Kai antroji bonkų eilė buvo ištuštinta ir Kazys neapsakomai panūdo užtraukti posmą, priėjęs šoferis kumštelėjo jį ir priminė:

— Reikia skubėti į kolūkį. Kiaulės alkanos.

— Alkanas? — nenugirdo bederinąs balso stygas Kazys. — Nealkanas aš. Pasistiprinau, brolyti, dviem dienom! Pagiriom aš nevalgaul.

Veltui šoferis aiškino Kaziui, kad kolūkyje laukia mašinos. Reikia, mat, grūdus į malūną nuvežti. Trečia diena kiaulės žviegia be miltų. Agronomas Kazys Meiliulis lyg ir klausė, bet atsakymo vėltoje, užtraukė:

— Oi, gėriau, gėhė-ėriau, Gerdamas dū-mo-jauūū...

Matydamas nieko nepesijęs, šoferis nuėjo prie mašinos, o agronomas dar sykį paprašė vynelio.

Ilgai dar sklido iš užkandinės girto agronomo stūgavimas, o toluomoje, už kalnelių ir giraičių, „Laisvo artojo“ kolūkyje, antrino jam alkanų kiaulių žviegimas.

— Lyg ir namus turiu, — pagaliau prisiminė Meiliulis. — Reikėtų dirstelėti, kas ten naujo.

Ir jis, stumdydamasis tarp praeivių, remdamasis į tvoras ir persimesdamas žodžiu kitu su telefono stulpais, kurie kažkodėl šoki-

lį, o jei laikoma daugiau gyvulių, už ganyklos naudojimą išreikauti po 10 rublių už dieną. Tačiau nei praėjusiais metais, nei šiais metais šis nutarimas nebuvo įgyvendintas. Todėl ir nenuostabu, kad ir kai kurie valdybos nariai laiko po dvi karves ir keletą veršių. Pats kolūkio pirmininkas drg. Budreika pripažįsta, kad dalis kolūkiečių nedalyvauja kolūkinėje gamyboje, nes užimti asmeninių gyvulių priežiūra. Tačiau pripažinti mažą. Reikalinga, kad tuoj pat būtų pradėtas įgyvendinti valdybos nutarimas. „Skiemonių“ kolūkis pilnai pajėgus smarkiai

MEILIULIS ISIŠĖLO

nėjo ir vis pastodavo kelią, nusvyravo prie mašinos.

— Brolau, o kurgi mano namai? — ėmė kalbinti Meiliulis šoferį.

— Kolūkyje, — dėl viso ko patikrinęs, ar neperkaito Kazeliui galva, atsakė šoferis.

— Ži-nau! — nukirto žaksėdamas agronomas. — Tik, va, kuriame nežinau...

— Sėsk greičiau. Parvešiu, — pyko šoferis.

— Karnavalą suruoškim, — netikėtai pastūlė Meiliulis. — Tu važiuok apie miesto sodą, o aš, išsi-

vertęs švarką, stovėsiu kėbule ir, nutaisęs balsą mi-

ną, dainuosiu. Sutarta?

Bet karnavalo suruošti jam nebepavyko. Įviliojęs į kabiną Meiliulį, šoferis pasuko tiesiog į namus.

Kolūkio kontoros kieme stovinėdavo besiskirstą iš susirinkimo kolūkiečiai.

— Va, atvežė balandėlį, — dūrė kolūkiečiai pirštu į išvirtusį iš kabinos agronomą. — Kailin tokiam. Visą dieną mašiną išlaikė.

— Padaugina, padaugina kartais, ką ir besakyti, — atlaidžiai išmetinėjo kolūkio pirmininkas Bačiulis.

Bet pats agronomas nesijautė padauginęs. Ir kai kažkas priminė, kad perniek eina tonos srutų, taigi azotinių trąšų, Meiliulis atgijo:

— Ar kalbėjot apie azotines trąšas? Ne? Na tai susirinkimą pradėsim iš naujo.

Meiliulis atsikosėjo, įtraukė oro ir prabilo:

— Azotinės trąšos, tai toks įtaisymas... Ne, ne įtaisymas, o tokia medžiaga... Taigi, medžiaga... Apie ką čia aš kalbėjau? A! Taigi medžiaga, turinti daug azoto. Natūralios azotinės trąšos yra srutos, — kūrybiškai jungė teoriją su praktika Meiliulis.

Ir netikėtai užbaigė:

— Galvą skauda. Kad taip atsipagiriojus...

Tokios scenos, tik kaskart kitokiais variantais, kartojasi gana dažnai. Vienintelis žemės ūkio specialistas kolūkyje tvarkos nežiduri. Čia įprasta, kad nuolat žviegia alkanos kiaulės, kad šimtai tonų srutų ir mėšlo eina niekais. O valdyboje verkšlenama dėl permažų azotinių trąšų paskyrų.

Bet kolūkiečiams visa tai jau nusibodo. Jie nori, kaip ir kaimyninių kolūkių žmonės, pradėti rimtą kovą už septynmečio užduočių įgyvendinimą ir laukia permainingų. Meiliulio karnavalai nieko nebelinksmina, tik pykina. Reikalingos, labai reikalingos permainingos.

K. Janulionis

V. BALYS

METELIUOSE

Mokykitės pas mus

Užėmusi I-ąją vietą rajoniniame turistų saskrydyje, Pionierių namų turistinė grupė dalyvavo respublikiniame jaunųjų turistų kraštotyrimų saskrydyje.

Penkias dienas miškai tarp Dusios ir Metelio ežerų skambėjo nuo jaunatviško juoko ir nuoširdžių šūkių: „Tegyvuoją taika ir draugystė!“

Nuostabūs draugystės paveikslai niekada neišdils iš Anykščių rajono Pionierių namų turistų atminties.

— Jau nuo pirmos akimirkos, kai išgyjavome su turistais dainą į stovyklą, pajutome draugystę, kuri mus apsupo, — pasakoja Rūta Ramanauskaitė — būrelis vadovė

sipažinimo laužo“, turistai pasijuto kaip viena darni šeima. Ta draugystė kiekvieną dieną vis stiprėjo.

Saskrydžio atidarymo metu Utenos Pionierių namų turistai štabo viršininką generolą Žiburkų apjuosė didžiule tautine juos-

ta. Tuo pat metu du tūkstančiai trys šimtai jaunųjų turistų vieningai sušuko: „Valio! Valio! Valio!“

Kuri grupė vikriausia ir sumaniausia, padėjo išaiškinti turistiniai žaidimai. Buvo nepaprastas karštis, todėl reikėjo ypatingai daug ištvermės. Tačiau mažieji mūsų rajono atstovai pasirodė ištvermingesni už daugelį kitų.

Daug gražių masinių priemonių buvo pravaista šiame saskrydyje. Miela buvo žiūrėti į septynis milžiniškus, kartu liepsnojančius, skirtus mūsų septyn-

mečiui, laužus. Višiams gilų išpūdį paliko mūsų jaunųjų turistų su meile atliktas montažas „Anykščiai septynmetyje“. Jauniems saskrydžio dalyviams už šį laužą buvo paskirta pirmoji vieta.

Sirdyje buvo gera, gera, kai girdėjome kelių tūkstančių latvių, baltarusių, ukrainiečių, estų, rusų ir lietuvių tradicinę dainą:

„Vienybė lai mus lydi, Visur ir visada.“

Tegul širdyse žydi Draugystė ir taika.

E. Šileikienė
Pionierių namų vedėja

Nuo šių metų rugsėjo mėn. 1 d. atidaromas Aluntos žemės ūkio technikumai. Technikumas ruošia jaunesniuosius agronomus ir zootechnikus.

Į pirmąjį kursą priimami vyrai ir moterys nuo 14 iki 30 metų amžiaus, baigę 7 vidurinės mokyklos klases. Demobilizuotiems ir dirbusiems gamyboje teikiama pirmenybė.

Technikume mokslas trunka 4 metus. Stojantieji laiko egzaminus septynių klasių programos apimtyje iš šių dalykų:

1) lietuvių kalbos (žodžiu ir raštu),

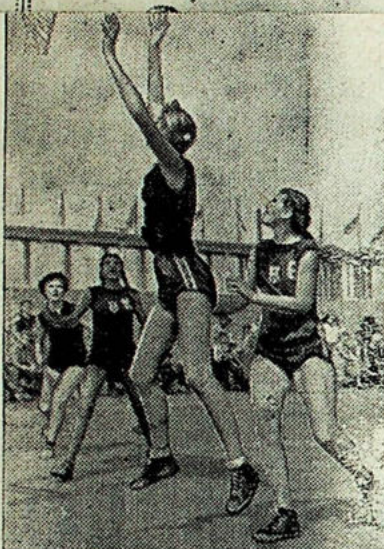
2) rusų kalbos (žodžiu),
3) matematikos (žodžiu).

Pareiškimai paduodami direktoriaus vardu iki rugpjūčio mėn. 10 d. (Adresas: Molėtų raj., Aluntos tarybinis ūkis).

Stojantieji egzaminai vyks 2 grupėmis nuo rugpjūčio mėn. 15 d. iki 25 d.

Mokymo metų pradžia rugsėjo mėn. 1 d. Priimtieji mokysis pradžioje slėpti, o vėliau — neslėpti. Mokslo metų namams skiriamas patalpa 25 plokštės. Prie technikumui organizuojamos kooperatinės veiklos dais veikianti padėkoti. LEKAS
Technikumui direktorius

AUGA SPORTININKŲ MEISTRISKUMAS

Zaidžia Telšių ir Kalvarijų krepšinininkės.
L. Šalčio (ELTOS) nuotr.

Lepos 11-oji buvo džiaugsminga diena Kapsuko rajono sportininkams ir sporto mėgėjams — jų atstovams per iškilmingą LTSR II spartakiados uždarymą buvo įteikta taurė už pirmąją vietą kompleksinėse rajonų grupės varžybose. Net šešios komandos iš šio rajono dalyvavo finalinėse

spartakiados varžybose. Pirmąsias vietas gavo Kapsuko lengvaatlečiai ir plaukikai, antrą vietą iškovojo futbolininkai.

Prizus už pergalės atskirose sporto šakose drauge su Kapsuko plaukikais ir lengvaatlečiais gavo Kėdainių tinklininkai, Lazdijų tinklininkės, Mažeikių stalo

tenisininkai, Plungės futbolininkai, Šilutės krepšinininkai, Telšių krepšinininkės, Trakų sunkumų kilnotojai ir Vilkaviškio dviratininkai.

Spartakiados zoniinės ir finalinės varžybos akivaizdžiai parodė, jog sportas vis giliau, plačiau ir tvirtiau įleidžia šaknis į mūsų buitį. Jau dabar nemaža rajonų sportininkų ir komandų yra rimti ir pajėgūs miestų sportininkų varžovai. Tai labai ryškiai parodė prieš pat res-

publikos spartakiados varžybos.

Vienas rimčiausių sporto augimo rodiklių rajonuose yra lengvosios atletikos populiarumas ir pamėgimas. Daugelyje vietų ši sudėtinga, rodanti bendrą sportinę kultūrą, šaka, išsivija sau teises, vis daugiau rengiama lengvosios atletikos varžybų.

Tikru nacionaliniu žaidimu šiandien tapo krepšinis, kuris žaidžiamas visur. Rajonų krepšinininkai dažnai pademonstruoja tech-

Ringe kovoja puslengvio svorio boksinkininkai sporto meistrai S. Uosis ir S. Avricevičius.

L. Šalčio (ELTOS) nuotr.

nišką, gražų žaidimą.

Daug entuziastų turi stalo tenisas, futbolas, dviračiai. Ir šiose sporto šakose mūsų rajonai augina respublikinio lygio sportininkus. Atskiruose rajonuose išsivija teises tinklinis, plaukimas, sunkumų kilnojimas, šaudymas ir net tokios rajonuose anksčiau ne-

pažįstamos sporto šakos, kaip gimnastika, tenisas arba irklavimas.

V. KAZAKEVICIUS,
II Tarybų Lietuvos spartakiados vyr. teisėjo pavaduotojas

Kultūros namų agitmeninė brigada

Zdanovo vardo kolūkių kultūros namuose susikūrė agitmeninė brigada, vadovaujama Belskienės. Brigados nariai jau suruošė kelis pasirodymus. Buvo atlikti lietuvių liaudies šokiai, mįslės, intermedijos.

Kolūkiečiai tikisi, kad agitmeninė brigada pagyvins kultūros namų darbą.

V. VADOKLIS,
A. MOTUZAS

Redaktorius Z. VALIAUSKAS

LTSR Aukščiausiasis Teismas skelbia, kad Levčėnienė Genė, Povilo d., gyv. Anykščių rajone, Rubikių plytų fabrike, iškėlė ištuokos bylą pil. Levčėnko Aleksui, Jaronimo s.

Byla bus žiūrima LTSR Aukščiausiąjame Teisme.

Anykščių miesto vartotojų kooperatyvui reikalingi neetatiniai paruošėjai.

Kreiptis: Anykščiai, Baranausko a. Nr. 7/2.

Nuotraukoje: rajonų grupėje pirmąją vietą iškovojo Kapsuko sportininkai. Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojas K. Preikšas įteikia taurę Kapsuko rajono atstovui sporto meistrai O. Azukaiteliui.
I. Šeiniaus (ELTOS) nuotr.

TRUMPAI

Šeštadienį ir sekmadienį „Kelias į komunizmą“ kolūkių visų kolūkiečiai, kurie gerai dirbo gamyboje, dalyvavo ekskursijoje į Kauną.

K. BERNOTAS

Neseniai Svėdasų vi-

durinės mokyklos jaunieji gamtininkai, vadovaujami mokytojos Šimkevičienės, dalyvavo ekskursijoje maršrutu „Kaunas — Klaipėda — Palanga“.

P. ŠALTENYTĖ

Nesulaukiame

Anykščių miesto vykdamosios komitetas dar Gegužės 1-sios išvakarėse buvo numatęs rajono centre iškabinti stendus ir diagramas, pasakojančias apie įvykius dideliuosius pasikeitimus rajono žemės ūkio, sveikatos, kultūros, švietimo srityse. Bet pažadėtų stendų ir diagramų ir iki šiol nematyti.

[domu, kiek ilgai miesto vykdamosios komitetas vilkins jų iškabinimą?

M. VALAITIS

Tarptautinės pabros

KAS TREČIAS ŽMOGUS INVALIDAS

Socialdemokratų biuletenio „Folks-Virtsaft“ duomenimis, kasmet kas septyntas darbininkas Vakarų Vokietijoje tampa nelaimingo atsitikimo auka gamyboje. Tokie yra tragiški padariniai, kuriuos sukelia nepalaužiamas darbo intensyvumas ir bloga saugumo technikos būklė Vakarų Vokietijos gamyklose, fabrikuose, šachtose ir transporte.

Biuletenis praneša, kad vien tik pastaraisiais metais VFR pramonės įmonėse oficialiai užregistruota

2,6 milijono nelaimingų atsitikimų, iš kurių 7500 baigėsi mirtimi, o 120 tūkstančių šių atsitikimų pavertė nukentėjusius invalidais. Žymiai padidėjo susižalojimų skaičius Vakarų Berlyno įmonėse. Agentūros ADN pranešimu, pernai ten nukentėjo 45 tūkstančiai darbininkų.

Vakarų Vokietijos spauda neslepia to fakto, kad darbininkai pirma laiko tampa invalidais dėl didėjančio darbo žmonių išnaudavimo. „Trečdalis visų Vokietijos Federatyvinės

Respublikos darbininkų, — rašo savaitraštis „Welt der Arbeit“, — dar nepasiekę normalios 65 metų amžiaus ribos dabar turi būti įtraukti į invalidų sąrašus“. Laikraščio duomenimis, nuo 1951 iki 1957 metų daugiau kaip vienas milijonas VFR darbo žmonių tapo invalidais. Invalidumo didėjimo priežastimis šalyje „Welt der Arbeit“ laiko „nepaprastą darbininkų perkrovimą“, tai yra prakilus varančią darbo sistemą, kuri visiskai išsekina jėgas,